

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ ਦੇ ਸਨਮੁਖ
ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਅਮਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1959 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 39(M) ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 13—ਵਿਭਚਾਰ—ਕਦੋਂ ਤਲਾਕ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ—ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਸਬੂਤ—ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ—ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। . ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕਲਾ ਕੰਮ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਰਸ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਚਾਰ ਜਾਂ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਮੁਆਫ਼ੀ ਇੱਕ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਜਿਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਇੰਨੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਨਡੋਨੇਸ਼ਨ, ਇਸਲਈ, ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਵਾਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਵੱਲੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਵਾਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਿਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਵਾਸ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਪਤੀ / ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੌੜ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 24 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਜੇ.ਐਸ.ਵਾਸੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਮਰ ਕੌਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤਹਿਸੀਲ ਦਿਪਾਲਪੁਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚਿਪਲੀ ਵਿਖੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ (ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ) 20 ਅਗਸਤ 1940 ਨੂੰ। ਇਸ ਸੰਘ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ; ਦੋ ਧੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2 ਦਸੰਬਰ 1941 ਅਤੇ 8 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ 10 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਅਤੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਤੋਂ 31 ਮਈ, 1956 ਤੱਕ ਕੋਟ ਭਾਈ ਵਿਖੇ ਅਤੇ 8 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਅਬੁਲ ਖੁਰਾਣਾ ਵਿਖੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ, 1958. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਪਤੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 31 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਖ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤਨੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ■ ਪਟੀਸ਼ਨ 27 1958 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਅਮਰ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 1953 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਗਹਿਣੇ ਖੋਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ 26 ਜੂਨ, 1958 ਤੱਕ ਮਲੋਟ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਮਲੋਟ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਭਚਾਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾਖਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ 26 ਜੂਨ, 1958 ਤੱਕ ਮਲੋਟ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਪਤੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਮ ਸਾਖ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਏ.ਡਬਲਿਊ. 1 ਜੋ ਕਿ ਕੋਟ ਭਾਈ ਵਿਖੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਸੀ. ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਹੰਤ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਅਮਰ ਕੌਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਮਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਕੋਟ ਭਾਈ ਤੋਂ ਕਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਪੁਲਿਸ ਗਵਾਹ ਰਤਨ ਚੰਦ ਮੋਹਰੀਰ ਏ.ਡਬਲਿਊ. 5 ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਏ.ਡਬਲਿਊ. 6. ਰਤਨ ਚੰਦ ਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕੋਟ ਭਾਈ ਦੇ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਮਹੰਤ ਦੇ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਉਸੇ ਬੈਂਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਮਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਰਜਿਸਟਰ ਲਿਆਂਦਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਇੰਦਰਾਜ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਏ.ਡਬਲਿਊ. 6 ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਮਰ ਕੌਰ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਕੋਟ ਭਾਈ ਕੋਲ ਪਈ ਮਿਲੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਜੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਾਓ।"

ਆਰ.ਡਬਲਿਊ.9 ਵਜੋਂ ਅਮਰ ਕੌਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਦਲੀ ਕੋਟ ਭਾਈ ਤੋਂ ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਰਾਤ 9-0 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਇੱਕੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕੋ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਸੁਭਾਅ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਕੌਰ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਐਂਟਰੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਐਂਟਰੀ ਕਿਉਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੋਟਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.W.7/A, ਜਿੱਥੇ ਸੁੱਚਾ .oingh ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨੇ ਹੋਟਲ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈ ਔਰਤ ਇੱਕੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 2-8 ਰੁਪਏ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 50 ਸਾਲ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ 34 ਸਾਲ ਦੀ ਅਮਰ ਕੌਰ ਨੇ ਅਡਬ ਟੈਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਏ.ਡਬਲਿਊ. 10) ਦਾ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਨੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਰਪਾਈ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੌਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, "ਸਲੀਲਤਾ" ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਈ, ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਖ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਾਤਰ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਖਾਸ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਚਾਰ ਜਾਂ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। ਟੈਸਟ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਨ ਦੀ ਪੱਟੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਵਾਸ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੇਡਨ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ (6 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਪੰਨਾ 177 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਸਮਰਪਣ ਇੱਕ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੂਜੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਿਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਨਡੋਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੀਮਿਟੈਂਡੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।”

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਲੋਟ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 1953 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਅਮਰ ਕੌਰ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 10, ਜਿੱਥੇ ਸਹਿਵਾਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮੌਟੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਤਾ, ਜੋ ਕਦੇ 1958 ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਗੁਲਸ਼ਨ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸਹਿਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ 1953 ਤੋਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੈਰੀ ਬਨਾਮ ਪੈਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿਆਹੁਤਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ (1) (1949) 2 ਸਾਰੇ, ਈ.ਆਰ. 270;

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ", ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਹਿਵਾਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਐਸਕੁਇਬ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਰਡ ਐਸਕੁਇਬ ਸੀ) ਬਾਰਟਰਾਮ ਬਨਾਮ ਬਾਰਟਰਾਮ (1), "ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇ. ਪੀਰੀਅਡ ਨੂੰ ਸਹਿਵਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਲਾਰਡ ਮੈਰੀਮਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਪੀ., ਮਮਰੀ ਬਨਾਮ ਮਮਰੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਵੱਲਾ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਲੋੜ ਦੀ ਪੂਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।" ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਵਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਵਾਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਦੋਵਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਵੱਲੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।".

ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੋਣਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। . ਜੇਕਰ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਹਿਵਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਘਰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। .

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਅਮਰ ਕੌਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ<J ਤਲਾਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ-

(i) ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੀੜਤ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਨੀ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਲੋਕੁਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਲੋਕੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), (ਵਿਆਸ ਅਤੇ ਮੀਆਭੋਏ, ਜੇ. ਜੇ.) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਭਚਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਰਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਕੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. " ਵਿਆਸ, ਜੇ. ਨੋ ਪੰਨਾ 267 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿਚ "ਜੀਵਨ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। , ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਭਚਾਰੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਖਿੰਦੂ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।" - ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 1958 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 10(1)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਨੇ "ਵਿਆਹ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ"। ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਉਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਫਲਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ "ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਭਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਰਾਹਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਰਸ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਮੁਦਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ "ਆਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ "ਹੋਰ ਰਾਹਤ" ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੂਲ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਗਲੋਰੀਅਸ ਜੈਕਬ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਜ਼ੀ ਜੈਕਬ (1) ਵਿੱਚ, ਸਰ ਜੇਮਜ਼ ਐਡੀਸਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਲੇਲ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤੀ ਤਲਾਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿਆਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ

(1) 1939 ਪੰਨਾ 1. ਆਰ. 337.

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ